

06/06/2022

Архиепископ Стефан: Корак од историјског значаја како за Македонску Православну Цркву - Охридску Архиепископију тако и за цело Православље

У име Оца и Сина и Светог Духа. Ваша Светости, високопреосвећени и преосвећени архијереји, високопречасни и пречасни оци, високопреподобни и преподобни оци, љубљени у Господу верни народе,

Зблагодаримо најпре Богу, који је молитвама Светог Климента, Светог Наума Охридског, Светог Саве Српског и Светог Николаја Жичког, благословио наш други долазак у Београд ради овог нашег трећег заједничког саслуживања. Захваљујемо и Вама, Ваша Светости, и браћи архијерејима на позиву и срдачном дочеку и, посебно, на данашњој заједничкој светој Литургији која најбоље и у потпуности одражава нашу међусобну љубав и потврђује наше евхаристијско јединство. Посебно захваљујемо Богу што нам сваки наш сусрет представља радост у Господу, радост која траје, јер на сваком нашем сусрету, заправо, доживљавамо нову радост за нашу Македонску Православну Цркву – Охридску Архиепископију, за сав њен верни народ, а верујемо и за цело Православље.

Ево, данас сте додали нову радост, радост изнад свих радости, јер се о свему ономе, о чему смо донедавно расправљали и договарали се, а за шта је наш Синод замолио, ваш Сабор једнодушно сагласио и прихватио. Оно, што сте Ви, Ваша Светости, обзнанили на светој Литургији у храму Светог Климента у Скопљу, данас сте писаним документом потврдили да већ јесте стварност – аутокефални статус обновљене Охридске Архиепископије као Македонске Православне Цркве.

Ваша Светости, овај документ који решава и признаје статус Цркве у Македонији није само документ којим почиње и којим се отвара нова страница вековне Охридске Цркве, већ је документ којим се потврђују историја ове древне Цркве и сва њена времена и невремена. Све ово што се десило последњих месеци, а посебно последњих двадесетак дана, биће забележено као изузетни догађаји који су довели до новог правца у нашим међуцрквеним односима, а самим тим и у односима са свим помесним Православним Црквама.

Евхаристијским јединством, благословеноим актом Васељенске Патријаршије, а од вас показаним на делу кроз заједничку саслуживање, потврђује се и наше међусобно јединство у вери, које произилази из јединог извора љубави – од Духа Светог, од Онога који освећује добре мисли, добре одлуке и добра дела. А где су вера и љубав, ту се надограђује и једномислије и јеванђелска једнодушност[1].

Позвани смо да градимо добре односе са свима, али прво са својима по вери, како нам каже Свети апостол Павле [2]. Управо тако смо разумели и примили сво Ваше деловање, сву Вашу пажњу, као и сав Ваш труд заједно са браћом архијерејима, члановима Вашег Синода и Сабора, за шта је и потврда ово што

се дешава на данашњи дан, овде у Саборном храму у Београду, у присуству Божијем и пред ликовима светитеља.

Знајте, Ваша Светости и возљубљена браћо архијереји и верни народе у Господу, после ове добре вести за Македонску Православну Цркву – Охридску Архиепископију радоваће се свака верна македонска душа, а верујем да ће се радовати и верни међу братским српским народом, као и међу оним народима који љубе Цркву, који су чули или ће чути за васпостављено евхаристијско јединство између наше две Цркве и за решен статус наше Македонске Цркве.

Ево, Ваша Светости, из Ваших уста је дошла радост за земљу просвећену Павловим речима, утеха је дошла свим охридским првојерарсима кроз векове, стигла је правда за Охрид – нашу древну катедру, за град светих Климента и Наума, за град Цркву цркава, за град звани словенски Јерусалим, у коме је вековни извор свесловенске духовности и културе, за град који бди над нашом прошлошћу и нашом садашњошћу, а верујемо и над нашом будућношћу! Сада ће и Света Софија Охридска, тај вековни храм на коме су видљиви сви наши ожиљци из прошлости, наставити да буде храм заједничких евхаристијских радости, храм у коме ће се наставити учвршћивање љубави и јачање јединства са свим помесним Православнима Црквама.

Од данас па надаље, после овог дана пуног благодатних дарова и после наше предстојеће посете за Педесетницу Васељенској Патријаршији, верујемо да ћемо новом духовном снагом наставити да црпимо из Извора живе воде, што ће подстаћи још већи духовни раст у животу Македонске Архиепископије, користећи ваше и искуство других сестринских Цркава.

Уз Божју помоћ настојаћемо да изградимо добре односе са свим помесним Православним Црквама, а верујемо да ће Ваш пример, пример Српске Православне Цркве према нама, подржавати и остале сестринске Православне Цркве. Ви сте, Ваша Светости, направили корак од историјског значаја, како за нашу Македонску Православну Цркву – Охридску Архиепископију тако, верујемо, и за цело Православље.

Вашим неуморним залагањем уз сагласност чланова Синода и Сабора не само да сте помогли, већ сте на делу показали колико љубите мир и слогу међу браћом[3], колико љубите Цркву, Цркву као Тело Христово, са свим њеним деловима – помесним Црквама, а у овом случају Охридском Архиепископијом обновљеном као Македонска Православна Црква. Стога, у овом тренутку, бескрајно смо благодарни Богу на Његовој милости, јер у животу Свете Цркве

ништа се не дешава без садејства Светог Духа. Захвални смо Богу, као некада мудри цар Давид, јер је и Он тугу нашу претворио у радост, јер је скинуо са нас терет и опасао нас радошћу[4]. Стога, уз помоћ Његове благодатне силе, уз трудољубље свих – јерархије, монаштва и верног народа, верујемо као Црква, и у Отаџбини и где год живимо као народ, да ћемо наставити да стварамо богоугодна дела, дела која ће подстаћи духовни раст, да ћемо чинити дела која ће нас водити спасоносним путем истине и живота[5], свесни да ћемо само служећи божанским циљевима Цркве, проповедајући спасоносну Реч и живећи по закону, оправдати место у заједници помесних Православних Цркава, место које је даровао милостиви Бог, коме се надамо и коме служимо.

Нека је благословен овај дан, дан изобилне духовне радости, дан за памћење, дан који ће бити записан у летописе и Македонске Православне Цркве и помесних Православних Цркава, јер се овог дана овде отвори ново време, време које нам нуди, како нам поручује апостол, да слободно приступамо престолу благодати, да примимо милост и нађемо благодат за благовремену помоћ[6]. Зато са дивљењем попут псалмопевца узвикнимо: „Господе, како је велика доброта Твоја, коју си сачувао за оне који Те се боје и коју си припремио онима који се у Тебе уздају... (Пс. 30:19). Нека је слава Богу и благодарност за све! Амин!

[1] Фил. 1, 27

[2] Гал. 6, 10

[3] Пс. 132, 1

[4] Пс. 29, 11

[5] Јн. 14, 6

[6] Јевр. 4, 16

spc.rs